

Eixample • Els veïns denuncien que els autocars de turistes envaeixen els passos per a vianants, no paren el motor quan descarreguen i generen grans col·lapses

La llei de la selva torna a imperar a la Sagrada Família

Sandra Arenas
BARCELONA

Els veïns de la Sagrada Família tornen a estar en peu de guerra. D'ençà que a finals d'estiu es van posar en marxa les obres d'accessibilitat de l'estació de metro, la seva irritació no ha parat d'augmentar. Les obres impedeixen que els autocars que acompanyen els turistes fins al temple carreguin i descarreguin —a l'Ajuntament en diuen així— els visitants als xamfrans en què ho feien fins ara. El desencotxament s'ha de fer al carrer Sicília, en el qual hi ha moltes més vivendes que al carrer Marina, que és on descarregaven abans que comencesin les obres.

El pla d'accessibilitat del metro no s'acabarà fins al juliol de l'any que ve, i els veïns no estan disposats a passar una altra vegada els mesos de calor amb les finestres tancades. En ple agost molts havien de tancar els balcons perquè el soroll i el fum dels motors dels autocars, que els conductors no paren per poder tenir l'aire condicionat a punt quan tornin els clients, se'ls feia insuportable.

Els autocars de turistes no poden estacionar davant del temple, però hi paren a carregar i descarregar ■ MIQUEL ANGLARILL

La xifra

500

firmes han recollit els veïns de la Sagrada Família per demanar que es prohibeixi als autocars parar enmig del carrer.

ble. Ja han recollit 500 firmes i asseguren que si d'aquí a tres mesos no els en diuen res, formalitzaran una denúncia.

De moment expressen la seva queixa penjant llençols de protesta als balcons. Critiquen que els xòfers no tenen cap problema a estacionar els vehicles en

passos de vianants ni a provocar espectaculars col·lapses de trànsit i que la Guàrdia Urbana no hi és mai per evitar-ho. "Un dissabte al matí estava esmorçant en una terrassa de la plaça i l'entrepà tenia gust de petroli", explica Joan Molina, veí del carrer Sicília.

La Sagrada Família rep cada any quatre milions de visitants. El Districte compara la situació dels autocars amb la que hi ha a la catedral, tot i que admeten que en aquest últim lloc no hi viu tanta gent i que, per tant, les molèsties i les denúncies es redueixen. Els autocars tenen prohibit es-

tacionar al carrer mentre els turistes visiten el temple, però poden parar per carregar i descarregar. I feta la llei feta la trampa. Aprofiten que els permeten la parada per estar-s'hi uns vint minuts de mitjana, que és el temps que els *tour operators* dediquen a la Sagrada Família. No els surt a compte anar-se'n a aparcar els vehicles gaires carrers més enllà, però amb vint minuts n'hi ha prou per crear col·lapses. I l'Ajuntament no els proposa res més que anar fent voltes per la zona.

Estudi de mobilitat

L'Ajuntament reconeix el problema, però sosté que la policia té ordres d'impedir que els autocars facin servir la calçada com els vingui de gust. Totes les mesures són provisionals fins que el consistori tingui les conclusions de l'estudi de mobilitat que fa mesos que espera.

Aquest estudi preveia la possibilitat de construir un pàrquing soterrat a la plaça Gaudí —uns metres més enllà—, però els veïns van paralyzar el projecte perquè consideraven que podia fer malbé la plaça. Proposen que l'aparcament es faci a la plaça de les Glòries, una possibilitat que al Districte no descarten, tot i que ningú es creu que els turistes es desplacin des de les Glòries fins al temple caminant. ■

Aquesta informació ha estat elaborada gràcies a la trucada de **Francesc Pallàs**, veí de la Sagrada Família

barcelona@avui.cat

Finestr@

L'AVUI el fem entre tots i per això necessitem la col·laboració dels lectors. Feu-nos arribar les vostres impressions, denúncies, queixes o apreciacions enviant un e-mail a l'adreça barcelona@avui.cat on hi hagi el vostre nom i telèfon, així com una petita explicació del vostre cas.

Bona feina

■ "La feina ben feta no té fronteres". Això és el que, fa temps, ens deien des de la Generalitat de Catalunya. Però pel que sembla a l'Ajuntament de Barcelona o bé no ho van veure o bé no pensen així, ja que d'un temps ençà m'he adonat que, tot renovant els accessos a les clavegueres que hi ha al mig dels carrers, ho han aprofitat per situar les

tapes dels accessos per sota del nivell del marc del mateix accés i del paviment. Això fa que, en passar-hi, els cotxes topin amb dos sotracs.

I jo em pregunto: on és el guany de la renovació? "La feina mal feta no té futur", ens deien, si no fos perquè aquesta pot durar cent anys.

Jaume Valls
Barcelona

Protestes pels nous accessos de les clavegueres ■ AVUI

La ronda de Dalt re-tallada

■ M'hi he trobat els dos últims dimecres a la tarda, un dia amb autobús i un altre amb cotxe. Em semblava impossible, però és cert. Des de fa anys, una colla de

gent —quatre gats—, cívics, respectuosos amb el proïsme, abnegats i altruistes, cada dimecres a la tarda tallen la ronda de Dalt. M'adono que ni abans la Policia Nacional ni ara els Mossos, ni òbviament la Guàrdia Urbana, no són ca-

paços d'evitar que una colla de gent obsessa amargui el vespre d'un dia a la setmana a milers de ciutadans. Els mitjans de comunicació ja ni ho esmenten. Es veu que ho consideren una tradició.

Aquest fet m'incita a fer una sèrie de preguntes. Valen la pena tant d'esforç i tants de diners en policia per arribar a aquests resultats? No ho faria millor una empresa privada de seguretat? Tenen més dret els conculcadors de les normes de trànsit que aquells que les respecten? Com és que la grua retira inexorablement cotxes mal aparcats, i no s'emporta persones mal aparcaades?

Joan Prats Sobrepere
Barcelona

L'autèntic nom d'Alfons X

■ L'altre dia anava amb el metro de Barcelona, a la línia groga, i després de la parada de Guinardó, sento com anuncien la següent parada: propera parada Alfons deu. Alfons deu?

Vaja, aquesta no la coneixia. O és que ara resulta que hem de dir Joan Carles u, Joan Pau dos, Felip cinc... Segons tinc entès, els ordinals serveixen per a una cosa, i els cardinals per a una altra.

M'agradaria saber què diria Alfons desè el savi si avui aixequés el cap. TMB, diguem les coses pel seu nom, i no ens les inventem.

Josep Salvà Ribas
Barcelona